



HIDŽRA IOPROST



ALHAYAT MEDIA CENTER

ČLANAK IZ MAGAZINA DABIQ 3



HIDŽRA I OPROST

AMR IBN EL AS,
ALLAH BIO ZADOVOLJAN NJIME, JE REKAO:

„KAD ALLAH PODARI ISLAM U MOME SRCU,
OTIŠAO SAM POSLANIKU I REKAO MU: PRUŽI MI
SVOJU DESNICU DA TI ISKAŽEM POSLUŠNOST! –
A KAD JU JE PRUŽIO, JA SUSTEGNUH SVOJU
RUKU, A ON ME UPITA: „ŠTA JE S TOBOM
AMRE?“ REKOH MU: ŽELIO SAM JEDAN UVJET
POSTAVITI. „ČIME DA ME UVJETUJEŠ“ KAZA MI
ON. DA MI BUDE OPROŠTENO – REKOH MU. ZAR
NE ZNAŠ, AMRE, DA ISLAM BRIŠE ONO ŠTO JE
ČINJENO PRIJE, DA HIDŽRA BRIŠE ONO ŠTO SE
DOGAĐALO PRIJE NJE...”

[SAHIH MUSLIM]

„Nakon što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, učinio hidžru u Medinu, za njim je to učinio i Et-Tufejl b. Amr sa još jednim svojim sunarodnjakom. Boravak u Medini im se nije sviđao pa se Tufejlov sunarodnjak razbolio i zapao u depresiju. Uzeo je šiljak strijele i njime odrezao zglobove svojih prstiju od čega je umro. Poslije toga Et-Tufejl b. Amr ga je vidio u snu. Vidio ga je u lijepom stanju ali su mu ruke bile pokrivene. Upitao ga je: Šta je s tobom uradio Tvoj Gospodar? Odgovorio je: Oprostio mi je zbog hidžre koju sam učinio Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Et-Tufejl ga je upitao: Zašto su ti ruke pokrivene? Odgovorio je da mu je rečeno: Mi nećemo popravljati ono što si ti upropastio. Taj san je Et-Tufejl ispričao Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: Bože moj oprosti i njegovim rukama.”

[SAHIH MUSLIM]

UVOD:

HIDŽRA IZ LICEMJERSTVA U ISKRENOST

{O vjernici, zašto jedno govorite, a drugo radite? O, kako je Allahu mrsko kada govorite riječi koje djela ne prate!} [Kur'an, Es-Saff, 2-3]

Ovakvi ajeti su bili razlog za odlazak (iseljenje) ashaba, tako da kod Allaha ne budu svrstani među licemjere. Strah od licemjerstva koji se polako uvlačio u njihova srca nije im dao vremena za odmor, suprotno od današnjih muslimana koji se, kad je u pitanju vjera i djela, stalno osjećaju sigurno i bezbjedno. Ashabi su znali da je suština licemjerstva – glavna (velika) i sporedna (manja) – samo mala razlika između onoga što unutrašnja ličnost prikriva a vanjska ličnost otkriva, te da sporedno (manje) licemjerstvo može biti povod stvaranja glavnog (velikog) licemjerstva.

Stoga, neispunjeno obećanje činjenja hidžre Allahu, može dovesti roba do njegovog razarujućeg završetka.

Rekao je Uzvišeni Allah: {Ima ih koji su se obavezali Allahu: "Ako nam iz obilja Svoga dade, udjeljivaćemo, zaista, milostinju i bićemo, doista, dobri!" A kad im je On dao iz obilja Svoga, oni su u tome postali škrti i okrenuli se – a oni ionako glave okreću. I nadovezao im je On na to pritvornost u srcima njihovim sve do dana kada će pred Njega stati, zato što se onoga što su Allahu obećali ne pridržavaju i zato što stalno lažu.}

[Kur'an, Et-Tevbe, 75-77].

U ovim ajetima Allah spominje da je licemjere kaznio tako što im je povećao njihovo licemjerstvo jer su oni prekršili Allahu dato obećanje.

Ovako su se i Benu Israil (sinovi Israilovi) odnosili prema obaveznim djelima.

Rekao je Uzvišeni Allah: {"Zar nisi čuo da su prvaci sinova Israilovih poslije Musaa svom vjerovjesniku rekli: "Postavi nam vladara da bismo se na Allahovom putu borili!" – "Možda se vi nećete boriti, ako vam borba bude propisana?" – reče on. – "Zašto da se ne borimo na Allahovom putu" – rekoše – "mi koji smo iz zemlje naše prognani i od sinova naših odvojeni?" A kada im borba bi propisana, oni, osim malo njih, zatajiše. A Allah dobro zna one koji su sami prema sebi nepravedni. Allah vam je odredio Taluta za vladara" – reče im vjerovjesnik njihov. – "Odakle da nam još on bude vladar kada smo mi preči od njega da vladamo? Njemu ni veliko bogatstvo nije dato" – rekoše oni. – "Allah je njega da vlada vama izabrao" – reče on – "i velikim znanjem i snagom tjelesnom ga obdario, a Allah daje vlast kome On hoće. Allah je neizmjereno dobar i On zna sve.""} [Kur'an, El-Bekare, 246-247]

Isto ovako su postupili kad je Musau alejhi selam, naređeno da zakolje kravu pa su ga oni ispitivali komplikovana pitanja u vezi toga kakva treba da bude krava. Pitali su ga ta pitanja samo da bi izbjegli odgovornost koja im je naređena: a i kad su se pokorili na kraju zaklali su je a jedva to učiniše.

"Pa je zaklaše, i jedva to učiniše." [Kur'an, El-Bekare, 71]

Stoga, svaki musliman profesionalac, koji je u prošlosti odgodio svoj džihad radi studiranja Šerijata, medicine, inženjeringa, itd., te koji tvrdi da želi da bude od koristi Islamu kasnije, trebao bi da sad, kao prioritet broj jedan, pokajati se i odazvati se pozivu hidžre, pogotovo sad kad je osnovan Hilafet.

Ovaj je Hilafet, više nego ikad u potrebi za profesionalcima, ekspertima i specialistima, koji mogu pomoći u jačanju njegove strukture te težiti potrebama njihove braće muslimana. Inače, njegove tvrdnje će postati dokaz protiv njega na Sudnjem Danu.

A što se tiče muslimanskih studenata koji koriste isto ovo opravdanje u cilju izbjegavanja dužnosti ovog vremena, onda bi

trebali znati da njihovo preseljenje (hidžra) iz darul-kufra (zemlje nevjerstva) u darul-Islam (zemlju Islama) i džihad su veća obaveza i nužnost nego provođenje nekoliko godina studirajući izloženi sumnjama i prohtjevima koji će uništiti njihovu vjeru i na taj način prekinuti im svaku šansu za vođenje džihada u budućnosti.



2. DIO : STRAH OD LICEMJERSTVA

Od Ebu Hurejra, radijallahu anhu, se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Ko umre, a nije se borio niti to imao na umu, umro je sa dijelom licemjerstva pri sebi" [Sahih Muslim]. Stoga, napuštanje džihada je dio licemjerstva. Pa čuvajte se toga ili će ono zavladati vašim srcem.

El-Hassan el-Basri, rahimehullah, je rekao: "Niko se ne boji licemjerstva osim vjernik, a niko se ne osjeća sigurnim od njega osim licemjer."

[Džami' el-'Ulum vel-Hikam]

Ibn Redžep rahimehullah, je rekao: "Sahl et-Tustari je rekao; murid (vjernik pobožnjak) boji se svojih grijeha, a 'arif (učen rob-vjernik) boji se kufra. Zbog ovog razloga su se ashabi i pravedni selefi nakon njih za sebe najviše bojali nifaka (licemjerstva) i njihova briga od štetnosti licemjerstva je bila vrlo ozbiljna (žestoka). Stoga, vjernik se za sebe boji i najmanje vrste nifaka i strahuje da to ne zavlada njime prije smrti te na taj način ga uvuče u veliki nifak, kao što smo ranije spomenuli da duboko skrivena zla dovode do lošeg završetka (smrti)."

[Džami' el-'Ulum vel-Hikam]



Stoga, napuštanje hidžre – puta do džihada – je vrlo opasna stvar. Kao rezultat toga, onaj ko napušta džihad svojevolarno prihvata svoje tragično stanje licemjernog posmatrača. Godinama živi na zapadu, živeći sa nevjernicima, provodeći sate na internetu, čitajući vijesti i postove na forumima, te tako spada među one za koje Uzvišeni Allah kaže: “Oni misle da saveznici još nisu otišli. A kad bi saveznici opet došli, najdraže bi im bilo da su među beduinima u pustinji i da se raspituju za vas; a da s vama ostanu, malo bi se borili.” [Kur’an, El-Ahzab, 20]

Trebao bi sebe upitati: “Koliko je sigurno da ja ne spadam u one koji su spomenuti u ovom ajetu ili u drugim?”

Isto tako bi trebao razmisliti o slijedećem ajetu: “Da su imali namjeru poći, sigurno bi za to pripremili ono što je potrebno, ali Allahu nije bilo po volji da idu, pa ih je zadržao, i bi im rečeno: “Sjedite sa onima koji sjede!” Da su pošli s vama, bili bi vam samo na smetnji i brzo bi među vas smutnju ubacili, a među vama ima i onih koji ih rado slušaju. A Allah zna nasilnike.” [Kur’an, Et-Tevbe, 46-47]

Ibnul Kajjim, rahimehullah, je rekao: “Allah je zamrzio njihovo pokoravanje (ibadet) zbog njihovih nečistih srca i njihovih pokvarenih namjere pa je učinio da budu daleko i da sjede. Mrzio je njihovu naklonost Njemu zbog njihove bliskosti sa Njegovim neprijateljima pa ih je izbacio i

udaljio daleko od Sebe. Oni su se okrenuli od Njegove objave, pa se i On okrenuo od njih, stavio ih na patnju, učinio ih nesretnima, i vladao s njima s pravednom vlašću koja im ne ostavlja nikakvu nadu za uspjeh osim ako se ne pokaju.” [Medaridžus-salikin/Stepeni duhovnog uzdizanja]

Zapitajte se: “Koliko je sigurnost da Allah nije zamrzio mene? Možda je On vidio u meni dio licemjerstva kojeg ja ne mogu vidjeti, i zbog toga mi zabranio džihad?”

Ovaj stalni osjećaj sumnje u sebe bi trebao da uništi nečiju unutrašnju osobu. U nedavnoj prošlosti iskreni muslimani bi plakali i danima molili da ih Allah izbavi iz zemalja qu’ud (zemalja u kojoj je napušten džihad) u zemlje gdje se vodi džihad, pa čak i da moraju živjeti kao vojnici čekajući skorbu priliku za borbu. Sanjali bi o odlasku u Irak, Afganistan, Jemen, Čečeniju, Alžir, Somaliju i Vaziristan, ali nisu imali šansu. Znali su da je napuštanje zapada jedini način potvrde da osoba ima koliko i trun gorušice imana u sebi. Prije bi ta ideja za nekoga zvučala nemoguća, ali sad postoji spreman Hilafet da primi svakog muslimana i muslimanku u svoje zemlje i da učini sve što može da ih zaštiti, oslanjajući se na Allaha.

3. DIO : NADAHNJUJUĆE RIJEČI OD ŠEHIDA

Razmislite o emotivnom stanju kojeg je opisao šehid Ebu Dudžane el Hurasani, Allah ga primio, koji je proveo mnoge godine svog života tražeći put do džihada, sve dok ga neprijatelji Islama, oni sami – Allahovom milošću - nisu postavili na taj put. On je iskoristio njihovu zamku tako što im je zabio direktno u lice, ubijajući velik broj američkih krstaša i njihovih otpadničkih agenata.

Ebu Dudžane el Hurasani, Allah ga primio, je rekao: „Kad god bi čuo da je neko preselio, poželio bi umrijeti. Kad god bi čuo za neku bolest, ja bih se razbolio. Kad god bi prošla godina mog života, ja bih ostario jednu deceniju. Ovo je Allahov sunnet onih koji sjede i koji su napustili džihad. Ovo stanje mi je jako poznato. To stanje se zove 'sentimentalna smrt'. Prema tome, moje riječi će umrijeti ako ih ne spasim svojom krvlju. Moja osjećanja će s ugasiti ako ih ne zapalim svojom smrću. Moja pisanja će svjedočiti protiv mene ako ne stvorim dokaz (opravdanje) svog nevinog licemjerstva. Ništa osim krvi neće u potpunosti osigurati bilo koji dokaz (opravdanje). Ako Allah odredi da uđete u grad u kojem moje riječi i osjećaji žive, vidjećeš moju sliku obješenu na zidove i naslovnice, ispod koje piše „TRAŽEN – na samrti ili mrtav“ [Matā Tashrab Kalimātī min Dimā’ī].

On, rahimehullah, je također rekao, „Ova ljubav



EBU DUDŽANE EL HURASANI

(prema džihadu), za one koji je ne poznaju, samo zagorčava život onog koji sjedi i napušta džihad i uništava njegova uživanja. Niko neće moći da razumije moje riječi osim onog koji se nalazi u istom stanju. [...] Ako ljubav prema džihadu uđe u čovjekovo srce, ono ga više neće napustiti, čak i kad bi on to htjeo. Ako pokuša da zaboravi ili se pravi da je zaboravio, onda će se simptomi pogoršati i stanje će postati još teže. Naći će se okružen svim onim što ga podsjeća na džihad. [...] Kaže se, 'Ljubav ubija'. To je istina samo sa ljubavi prema džihadu, jer ta ljubav će te ili ubiti od tuge ako odlučiš da se povučeš i napustiš džihad ili će te ubiti tako što će te učiniti šehidom na Allahovom putu ako odlučiš da odgovoriš na njen poziv. Na tebi je izbor samo između ove dvije smrti.“ [Tala’i’ Hurasan #15]

Ovo opisano stanje je stanje kroz koje danas vjerovatno mnogi muslimani prolaze. Za njega nema rješenja osim da poduzme prvi korak prema džihadu – hidžra.



MOLIMO ALLAHA DA GA PRIMI

4.DIO :

MODERNO ROPSTVO

mu neće doći osim onoliko koliko mu je propisano.“ [sahih – bilježi Tirmizi]

Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao, „Smutnje su se sputile na vas kao dijelovi mrkale noći. Najsjećuvaniji od vas će biti onaj koji se nalazi na visokoj planini i hrani se mlijekom svoje ovce ili čovjek pored glavnih puteva koji se drži za uzde svoga konja i hrani se od svoje sablje (ratnog plijena).“

Ibn 'Abdil-Barr, rahimehullah, je rekao, „Učenjaci su se složili da je najplemenitija (najčišća) zarada (dobitak) ganima (ratni plijen) [...] uz uvjet da je slobodna od gulula (krađe iz ganime).“ [Bahdžatul-Medžalis].

Ibnul Kajjim, rahimehullah, kaže, „Ako se upita, 'Koji je najbolji i najdozvoljeniji izvor opskrbe (prihoda)?' [...] Ispravno mišljenje je da najdozvoljeniji izvor prihoda onaj iz kojeg je dolazila opskrba Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. A to je prihod iz ganime (onih koji su zaradili ratni plijen), koji im je Šerijat jasnim govorom dozvolio. Ovaj prihod (opskrba) je u Kur'anu hvaljen mnogo više puta nego drugi neki. Njen narod je isto tako hvaljen na način na koji nijedan drugi narod nije hvaljen. Zbog tog razloga, Allah je izabrao ovu opskrbu za Svoje najbolje stvorenje i pečata Svojih poslanika, koji je rekao, 'Poslat sam sa sabljom pred Sudnji dan, da uspostavljam zakone Allahove vjere sve dok se ne bude obožavao samo Allah na zemlji, Koji nema sudruga u vlasti. Odredio je da moja opskrba bude ispod sjene moga koplja. Odredio je da poniženje padne na onoga ko se suprostavi mojoj naredbi. A ko bude oponašao jedan narod, pa on njemu i pripada.' [sahih – hadis bilježi Imam Ahmed od ibn Omera]

Moderno ropstvo zapošljavanja, radnih sati, plata, itd., je takvo ropstvo da ostavlja muslimana u osjećaju stalne pokornosti nevjerničkom gospodarstvu. On ne živi život u moći i časti kao što bi svaki musliman trebao da živi i osjeti. Kao da Bilalu, radijallahu anhu, nikad nije bilo zabranjeno da živi kao slobodan čovjek, kao da Islamska država u Medini nikad nije osnovana i ajeti o džihadu, džizji i ratnom plijenu nikad nisu objavljeni Poslaniku muslimanskog ummeta!

Pa kad uporedimo situaciju ashaba nakon hidžre i džihada, vidimo da im je dunjaluk dolazio iako ga nisu ni tražili. Oni su svoje živote posvetili Allahu, pa im je dunjaluk nerado dolazio.

Enes, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem rekao, „Čija briga bude ahiret, Allah će mu dati bogatstvo u srcu, učinit će ga smirenim i dunjaluk će mu dolaziti ponizno. A čija briga bude dunjaluk, Allah će mu dati siromaštvo pred očima, učinit će ga rastresenim (nespokojnim) i od dunjaluka

To je opskrba koja je od neprijatelja oduzeta snagom, čašću i pokornošću Allahu. To je Allahu najdraža stvar, i nijedan prihod nije ravan tome. A Allah zna najbolje.“ [Zadul-Me’ad – Ahiretska opskrba]

Fej' (ratni plijen uzet bez borbe) ulazi u značenje „odredio je da moja opskrba bude ispod sjene moga koplja“ prije bilo koje druge vrste ratnog plijena, kao što su učenjaci spomenuli u komentaru hadisa.

Ova časna opskrba pomaže osobi da pobjedne iz ropstva i da svoj cijeli život posveti svom Gospodaru kroz ibadet, džihad i traženje vjerskog znanja. Dok na drugoj strani posvećivanje života traženju posla, ako je poslodavac kjafir, samo vodi do poniženja koje kasnije može vjerovatno dovesti do dobijanja određenih povlastica a nakon toga i do lošeg kompleksa sačinjenog od kufra. Vjerovatno su, zbog ovog razloga, učenjaci spomenuli da nije uredu da musliman bude zaposlen kod kjafira. [vidi „Fethul-Bari“, 4 tom, 452 str.]

Ali ko god učini hidžru i neznajući očekuje da živi u rasipništvu i pohlepi stvara fitnu oko detalja ganime, onda njegova hidžra biva ono za šta je naumio, i ne bi trebao da očekiva ikakvu ahiretsku nagradu osim ako se pokaje.



NEMA ŽIVOTA BEZ DŽIHADA

5. DIO : I NEMA DŽIHADA BEZ HIDŽRE



Rekao je Uzvišeni Allah, {O vjernici, odazovite se Allahu i Poslaniku kad od vas zatraži da činite ono što će vam život osigurati} [Kur'an, El-Enfal, 24]

'Urve ibn ez-Zubejr, rahimehullah, kaže, „{ono što će vam život osigurati} time se misli na rat, kojim vas je Allah uzdigao nakon što ste bili poniženi, slabi i nemoćni i odbranio vas od vašeg neprijatelja i pokornosti njemu (neprijatelju).“ [Tefsir Ibn Kesir]

Džihad ne samo da jamči osobi život na većem stepenu ovog Ummeta, nego isto tako jamči kompletniji život na stepenu pojedinca.

Ibnul Kajjim, rahimehullah, kaže, „Kad u streljaštvu ne bi bilo ničeg osim da ono otklanja brigu i tugu iz srca, to bi onda bila dovoljna vrlina.“ Također Et- Taberani prenosi hadis od Hišama ibn Urve a on od svog oca, a on od Aiše da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao, „Kada nekog od vas zaokupe brige, neka uzme koplje i koristit ga tako da bi

otklonio ono što ga je zaokupilo.“ [U ovom hadisu se nalazi veoma slab prenosilac po imenu Muhammed ez-Zava'id]. Ovo je slično izjavi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, „Vodite džihad na Allahovu putu, jer su njegova vrata od vrata Dženneta s kojim Allah otklanja brigu i tugu iz duša.“ [sahih - prenosi imam Ahmed i el-Hakim od 'Ubade ibn Samita] Ovo je isto tako izvedeno iz riječi Uzvišenog Allaha, {„Borite se protiv njih, Allah će ih rukama vašim kazniti, a vas će protiv njih pomoći i grudi vjernika zaliječiti. "I iz srca njihovih brigu odstraniti. A Allah će onome kome On hoće oprostiti, Allah sve zna i Mudar je."} [Kur'an, Et-Tevbe, 14-15] [El-Furūsijja]

Ovaj život džihada nije moguć osim da spakujete stvari i krenete prema Hilafetu.

6. DIO :

LOŠE DRUŠTVO UNIŠTAVA SRCE

Život među grijешnicima ubija srce, nikad nemoj razmišljati o životu među nevjernicima. Njihov kufr na početku ostavlja tragove i ogrebotine na srcu koje se vremenom pretvore u ožiljke i trajne rane koje je gotovo nemoguće ukloniti. Mogu uništiti ljudsku fitru do tačke gdje nema povratka, tako da sumnje i želje koje posjeduje u potpunosti zatvore njegovo srce.

U hadisu o čovjeku koji je ubio 99 ljudi i onda se odlučio pokajati stoji da mu je učenjak rekao, „Idi u tu i tu zemlju, u njoj stanuju ljudi koji iskreno Allahu robuju, pa im se i ti pridruži u njihovom robovanju i nipošto se ne vraćaj u svoju sredinu, jer je ona pokvarena.“ [Sahih Muslim]

Džerir ibn Abdullah, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem rekao, „Ja se odričem svakog muslimana koji stanuje među mušricima. Kažu: Zašto, o Allahov Poslaniče? Reče: „Neka se ne vide njihove vatre.“

[hasen – bilježi Ebu Davud i Tirmizi]

Čak i kad bi neko provodio sate u mesdžidu klanjajući, zikrući i izučavajući vjeru, a istovremeno živi sa muslimanima među kjaфирima i napustio je džihad, onda takav bi samo stvarao najjači dokaz protiv sebe i svog grijeha.

Ebu Musa, radijallahu anhu, prenosi od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao, „Uistinu je primjer dobrog i lošeg druga (društva) poput primjera prodavača mirisa i kovača koji raspiruje kovački mijeh. Prodavač mirisa ili će ti pokloniti miris, ili će ti prodati miris ili ćeš od njega osjetiti ugodan, lijep miris, a onaj koji raspiruje kovački mijeh, ili će

ti prožeci odjeću, ili ćeš od njega osjetiti neugodan miris.“ [Buhari i Muslim]

Prema tome, loše društvo utječe (loše) na tebe, htio ti to ili ne. I jedan od najgorih grijeha današnjeg vremena jeste grihe napuštanja (ostavljanja) džihada, jer je džihad danas farz ajn (obavezan za svakog pojedinca). Pa kako neko može biti zadovoljan sa društvom koje napušta džihad?

Šejhul Islam ibn Tejmijje, rahimehullah, je rekao, „Značenje (bit) hidžre je napuštanje grijeha i naroda grijeshnog, uključujući hedžr napuštanje, izbjegavanje pozivača u bidat, grijeshnika, i onih koji se miješaju s njima ili ih pomažu. Slično tome, onaj ko napusti džihad – djelo bez kojeg ne može nikakvu maslehu (dobro) ostvariti – bi trebao biti kažnjen sa hedžr, bojkotom, budući da nije pomogao, učestvovao sa muslimanima u dobru i ibadetu. Zato, zinalučari (bludnici), homoseksualci, napuštači (ostavljači) džihada, novotari (narod koji uvodi novotarije u vjeru), alkoholičari, su svi jako štetni vjeru Islam. Oni ne pomažu odnosno ne učestvuju sa muslimanima u dobru i ibadetu. Pa ko god ih ne napusti (bojkotuje) je prema tome ostavio obavezu i upao u grijeh.“ [Medžmu' el-Fatawa]

Da li ste zadovoljni da se miješate sa onim koje Šejhul Islam ibn Tejmijje spomenuo nakon bludnika i homoseksualaca a prije novotara i alkoholičara? Tako mi Allaha, oni uništavaju vjeru pojedinca sve dok ne završi u Vatri!

7. DIO : SAVJET ZA ONE KOJI NAMJERAVAJU UČINITI HIDŽRU

Prije nego se odlučite za put, imajte na umu sljedeći hadis u kojem Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže, „Kada bi se vi oslanjali na Allah istinskim oslanjanjem, On bi vas opskrbio kao što opskrbljuje ptice. One polijeću ujutro praznih, a vraćaju se naveče punih stomaka.“ [sahih – bilježi Imam Ahmed, Tirmizi, i drugi a prenosi ga Omer].

Ovo se tiče života na dunjaluku i opskrbe na njemu, pa šta je tek sa vjerom gdje je Allah obećao da će je pomoći! Ibnul Kajjim, rahimehullah, je rekao, „Kada bi se rob oslonio na Allaha istinskim osloncem, a On mu naredio da pomjeri brdo sa njegovog mjesta, rob bi ga bez ikakve poteškoće pomjerio (zbog istinskog oslonca na Allaha)“ [Medaridžus-salikin].

Zato ne reci sebi „Neću nikad uspjeti da učinim hidžru.“ Većina onih koji su pokušali su uspješno stigli u Hilafet. Među njima se nalaze oni koji su putovali kopnom, nekad hodali, od zemlje do

zemlje, prelazeći granicu za granicom i Allah ih je sigurno doveo u Hilafet.

Ne reci sebi, „Mogu me uhapsiti.“ Taj strah je nejasan, nesiguran a obaveza hidžre je jasna, sigurna. Nije ispravno da osoba poništava ono što je jasno i sigurno s onim što je nejasno i nesigurno (kao što je rekao šejh Abdullah Azzam u nekim od svojih govora i pisanja). Ako se bojiš da ćeš biti uhapšen onda učini sve što možeš da te ne otkriju tako što nikome nećeš reći za to što želiš da uradiš.

Ne brini za novac i smještaj za sebe i svoju porodicu. Ima jako puno mjesta za življenje i sredstava za tebe i tvoju porodicu.

Imaj na umu da je Hilafet države čiji su stanovnici i vojnici ljudska bića. Oni nisu nepogrešivi melec. I vidjećeš stvari koje trebaju poboljšanje i one koje se već poboljšavaju.

„KADA BI SE VI OSLANJALI NA ALLAHA ISTINSKIM OSLANJANJEM, ON BI VAS OPSKRIBIO KAO ŠTO OPSKRBLJUJE PTICE.

ONE POLIJEĆU UJUTRO PRAZNIH,
A VRAĆAJU SE NAVEČE PUNIH STOMAKA.



Vidjećete greške koje trebaju popravak. Upoznaćete neku vašu braću sa određenim osobinama koje trebaju popravak. Ali znajte da Hilafet vodi rat sa mnogim nevjerničkim državama i njihovim saveznicima, i to je nešto što zahtjeva raspodjelu velike količine sredstava. Zato budi strpljiv.

Na kraju kad stigneš nemoj dozvoliti da ti tvoja djela ponište tvoju hidžru, tako što ćeš dozvoliti da ti ponos (kibur) uđe u srce pa da se uzdigneš iznad svoje braće ensarija. Muhadžiri ne postoje bez ensarija. Prema tome, znaj da je hidžra veliko djelo ali nije dozvola da sebe smatraš boljim od drugih.

Ibnul Kajjim, rahimehullah, je rekao, „Prenosi se u vjerodostnoj predaji u sahih da je on, sallallahu alejhi ve sellem, rekao, 'U Džennet neće ući niko ko u svome srcu ima makar koliko je trun oholosti – pa je jedan čovjek rekao: Čovjek (po svojoj prirodi) voli da mu je odjeća i obuća lijepa. Je li to oholost? Na to mu je on odgovorio, 'Allah je lijep i voli ljepotu. Oholost je omalovažavanje istine i potcjenjivanje drugih ljudi' [Sahih Muslim]. Znači oholost je omalovažavanje istine da se prihvati onakva kakva jeste, njeno omalovažavanje i gledanje na nju s prijezirom, a potcjenjivanje drugih ljudi znači njihovo

omalovažavanje i ponižavanje. A znak da je to (djelo) učinjeno radi Allaha samo jeste da osoba sebe ponizi pred drugima i ne iskaziva oholost. Ali ako to radi smatrajući sebe boljim, onda je to oholost zbog koje neće ući u Džennet“ [Revdatul-muhibbin/Uvođenje zaljubljenih u vrt ljubavi].

Imam Ahmed prenosi da je tabi'in Vehb ibn Munabbih, rahimehullah, rekao, „Musa je rekao Benu Israil, 'Dovedite mi vašeg najboljeg čovjeka.' I oni mu dovedoše čovjeka. On reče, 'Jesi li ti najbolji od Benu Israil?' On odgovori, 'Tako oni tvrde.' Musa mu reče, 'Idi i dovedi mi najgoreg od Benu Israil.' On otiđe i vrati se nazad bez ikoga. Musa reče, 'Jesi mi doveo najgoreg od njih?' On odgovori, 'Ja ne znam toliko o njima koliko znam o samom sebi.' Musa mu reče, 'Ti si najbolji od njih'“ [Kitabu-zuhd].

Allah zna najbolje. Molimo Allaha da vam olakša vašu hidžru. Amin.